

5. Дуткевич Т. Теорія і практика розвивально-корекційної роботи психолога. URL : https://www.yakaboo.ua/ua/teoriya-i-praktika-rozvival-no-korekciynoi-roboti-psihologa.html?gclid=Cj0KCQiAyMKbBhD1ARIsANs7rEFc_H2cueGrykN6F7cc4uhNpX36NKdBZhIJf9nKaqX40mFqZwzE5doaAumuEALw_wcB

6. Лурія А. Р. Основы нейропсихологии. М.: Изд-кий центр «Академия», 2002. 384 с.

7. Малина О. Г. Особливості нейропсихологічного супроводу дитини із затримкою психомовленневого розвитку. URL : <http://psysocwork.onu.edu.ua/article/view/241394>

8. Яцків О. С. Нейропсихологічний підхід у діяльності практичного психолога дошкільного навчального закладу. URL : <http://journals.uran.ua/index.php/2227-6246/article/view/157927/157244>

УДК 159.942:177.61

Вагабова А. О.

старший викладач кафедри практичної психології

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ЛЮБОВІ ЗА УМОВИ КОНТРОЛЮ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЕВОЇ СКЛАДОВОЇ ОСОБИСТОСТІ

Любов, як психологічний феномен, має різні структурні моделі, прояви певних складових почуття, особливості вибору об'єкту кохання та створення любовних стосунків, особливості переживання особистості. Ця наповненість феномену любові дає змогу науковцю спостерігати та вивчати різноманітні особливості почуття. Розуміння поняття переживання любові визначається вченими залежно від теоретико-методологічної позиції дослідника.

Під час вивчення та дослідження переживання любові, ми зауважуємо на наукових поглядах С. Д. Максименка (особливості розуміння внутрішнього світу людини та розгляд любові як генези особистості), М. В. Папучі (основні психологічні механізми структурування внутрішнього світу), Л. Р. Фахрутдинової (взаємодія переживання та рефлексії), Б. С. Братусь (вивчення характеристик розумового та чуттєвого компонентів почуття любові), О. О. Коцюби (умови реалізації стосунків кохання), О. О. Кондрашихіної (особливості формування любовних адикцій), С. В. Отчича (диференціація переживання любові та закоханості), які є найбільш близькими до нашого власного розуміння даної проблеми.

Завдяки теоретичному аналізу щодо визначеності проблеми, а також власних емпіричних досліджень, ми маємо можливість відзначити, що переживання любові є соціопсихологічним почуттям, яке завдяки особливостям інтегрованості емоційно-чуттєвого та усвідомлено-смислового компонентів дає змогу особистості розвивати здібність щодо становлення і прояву любовних стосунків відносно різних об'єктів любові. Це свідчить про те, що людина як суб'єкт любовних стосунків неспроможна повною мірою відчувати й розуміти власні переживання, якщо один із проявів особистості – емоційно-почуттєвий або

раціональний переважає (тобто не гармонізовані), що позначається на якості образу життя.

Сьогодні, окрім переживання любові важливою складовою життя є також контроль над власним життям. Контроль – це певний процес, завдяки якому Я маю можливість впливати на реальність та не ставати заручником хаотичного існування. Контроль безпосередньо пов’язаний із плануванням дій та передбаченням наслідків дій. Без цієї функції життя втрачає послідовність. Це є антитезою невизначеності як почуття, що навколошній світ мені мало під владний, а мое майбутнє непередбачуване. І це є станом порушені базової безпеки, на який психіка звично реагує страхом і тривогою.

Якщо в певних аспектах життєдіяльності контроль допомагає структурувати життя, надмірний контроль над почуттями є, певною мірою, руйнівним. Під час педантичного планування та контролювання кожного аспекту емоційного життя, що є механізмом захисту психіки від різних можливих негативних наслідків (відсутність взаємності, травматичний розрив стосунків тощо), втрачається баланс між емоційно-чуттєвим та усвідомлено-смисловим компонентами переживання любові, та перевага надається другому з них. Починається раціоналізація переживання за для того, щоб уникнути виникнення емоційно-почуттєвих переживань поза нашим контролем, які суперечать нашому детальному плануванню, та запобігти ризику відчути себе цілком безпорадним.

Отже, саме при надмірному контролю деформується здібність щодо становлення і прояву зрілих здорових любовних стосунків, що є однією з умов формування деструктивних та невротичних переживань.

Література:

1. Максименко С. Д. Любов як генеза особистості. Збірник наукових праць. Психологічні науки. К.: 2016, Том 2, Випуск 8. С.6-15.
2. Отчич С. В. Психологія любові та диференціація понять кохання та закоханості. Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Психологічно-педагогічні науки. Київ: 2014., № 2. С.138-142.
3. Папуча М. В. Внутрішній світ людини та його становлення: наукова монографія. Ніжин: Видавець Лисенко М. М., 2011. 655 с.

УДК: 373.2.016

Деснова І. С.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри практичної психології

ЗАПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ РОБОТИ З ВІММЕЛЬБУХАМИ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ

У сучасному світі, перевантаженому гаджетами, все частіше виникає питання про те, як ознайомити дітей із паперовими книгами, показати їм, що книги – це не нудно, а, навпаки, цікаво та захоплююче. Одним із яскравих прикладів книги-гри можна назвати віммельбух.

Назва жанру походить від німецького словосполучення Wimmelbuch, яке дослівно перекладається як «книга з миготливими картинками». Віммельбух (у